

Forslag

til

Lov om Danmarks Lærerhøjskole.

Fremsat den 13. april 1962 af *undervisningsministeren*.

§ 1. Danmarks Lærerhøjskole er statens højere læreanstalt for videre uddannelse af folkeskolens lærere.

Lærerhøjskolen har til opgave at give videregående undervisning til folkeskolens og seminariernes lærere samt andre med dem fagligt ligestillede, samt at udvikle og nyttiggøre den videnskabelige forskning med særligt henblik på skolens tarv.

§ 2. Lærerhøjskolen står under overtilsyn af undervisningsministeriet.

Stk. 2. Lærerhøjskolen ledes af en rektor.

§ 3. Den ved lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af tjenestemandstillinger i § 246 normerede stilling som rektor for Danmarks Lærerhøjskole agtes

nedlagt ved ledighed. Rektor udnævnes herefter ved kgl. resolution for et tidsrum af 5 år ad gangen.

Stk. 2. Der ansættes ved kgl. resolution en prorektor for et tidsrum af 1 år.

§ 4. De nærmere regler om lærerhøjskolens styrelse og virksomhed, om besættelse af lærerstillinger samt om tildeling af videnskabelige grader fastsættes ved kgl. anordning.

§ 5. Ved nærværende lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 220 af 11. juni 1954 § 35, stk. 1., stk. 4. og stk. 5. De i samme lovs §§ 36 og 37, stk. 1 og stk. 3 indeholdte regler om undervisningen kan erstattes af bestemmelser givet ved kgl. anordning i henhold til § 4 i nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Oprindelsen til Danmarks Lærerhøjskole er „Monrads Kursus“ eller „Monrads Højskole“, oprettet i 1856 på initiativ af D. G. Monrad. Formålet med denne kursusinstitution var væsentlig at give vordende købstadlærere en fast bygget uddannelse i bestemte fag, som seminarieundervisningen slet ikke omfattede eller ikke gav på fyldestgørende måde.

Omtrent samtidig begyndte man at afholde korte kursus, der fik tilgang fra brede kredse inden for skolen — ikke mindst landsbyskolen — og fik stor betydning for folkeskolens udvikling.

I 1891 ophørte Monrads Kursus at eksistere og afløstes for nogle år af „Det etårige Kursus for Undervisningsmin. j. nr. 785-60.

Realskolelærere“, oprettet for at skaffe tidssvarende lærerkrafter til de nye realskoler. Dette afløstes i 1895 af „Det 1-årige Lærerkursus“ med adgang for lærere og lærerinder ved borgerskoler, højere pigeskolers, seminarier, højskoler, landbrugsskoler og fortsættelsesskoler, altså et kursus beregnet på en meget videre kreds end dets forgængere. Samtidig fandt en stor udvidelse af fagkredsen sted, således at efterhånden næsten alle skolefag blev optaget på undervisningsplanen, og denne tillige kom til at omfatte fag, der væsentlig tog sigte på udviklingen af kursisternes personlige udvikling.

I 1904 fik kursus sin egen bygning, og samtidig ændredes betegnelsen „Statens Lærerkursus“ til